

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 20 augusti 2014 –
Polkomtel Sp. z o.o. mot Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

(Mål C-397/14)

(2014/C 431/14)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Polkomtel Sp. z o.o.

Motpart: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Ytterligare deltagare i rättegången: Telekomunikacja Polska S.A. w Warszawie (nu Orange Polska S.A. w Warszawie)

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 28 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster)⁽¹⁾, i dess ursprungliga lydelse, tolkas så, att inte enbart slutanvändare från andra medlemsstater ska säkerställas tillgång till icke-geografiska nummer, utan även slutanvändare i den medlemsstat där en operatör av allmänna kommunikationsnät har sitt hemvist, vilket innebär att den nationella regleringsmyndighetens prövning av huruvida denna skyldighet har fullgjorts måste ske i enlighet med de krav som följer av effektivitetsprincipen i unionsrätten och den direktivkonforma tolkningen av den nationella rätten?
2. Om svaret på fråga 1 är jakande, ska artikel 28 i direktiv 2002/22 jämförd med artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna då tolkas så, att det förfarande som för nationella regleringsmyndigheter föreskrivs i artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektiv)⁽²⁾ kan användas för att fullgöra den skyldighet som avses i den förstnämnda av dessa bestämmelser?
3. Ska artikel 8.3 i direktiv 2002/19 jämförd med artikel 28 i direktiv 2002/22 och artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt artikel 8.3 i direktiv 2002/19 jämförd med artikel 5.1 i direktiv 2002/19 och artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att den nationella regleringsmyndigheten – i syfte att säkerställa att slutanvändare av allmänna kommunikationsnät som tillhandahålls av nationella operatörer ges tillgång till tjänster som tillhandahålls genom icke-geografiska nummer i en annan nationell operatörs nät – kan fastställa regler för avräkning mellan operatörer för samtalsoriginering genom att basera sig på kostnadsorienterade termineringstaxor som fastställts för en av dessa operatörer på grundval av artikel 13 i direktiv 2002/19, när operatören, under förhandlingar som inleddes i syfte att fullgöra den skyldighet som avses i artikel 4 i direktiv 2002/19 men som strandat, har föreslagit att en sådan taxa ska tillämpas?

⁽¹⁾ EGT L 108, s. 51.

⁽²⁾ EGT L 108, s. 7.

**Överklagande ingett den 20 augusti 2014 av Basic AG Lebensmittelhandel av den dom som
tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 26 juni 2014 i mål T-372/11, Basic AG
Lebensmittelhandel mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster
och modeller)**

(Mål C-400/14 P)

(2014/C 431/15)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Basic AG Lebensmittelhandel (ombud: D. Altenburg, T. Haug, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva Europeiska unionens tribunals dom av den 26 juni 2014 (mål T-372/11) och att målet ska återförvisas till tribunalen för ny prövning,
- fastställa att motparten ska ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden ifrågasätter tribunalens tolkning av begreppet distributionstjänster. Hur det begreppet definieras är – i rättsligt hänseende – av stor betydelse vid bedömningen av varuslagslikheten. Klaganden anser att tribunalen som en följd därav gjorde en felaktig rättslig bedömning såvitt avser risken för förväxling av de aktuella varumärkena.

Klaganden påpekar att Europeiska unionens domstols huvudsakliga uppgift består i att tillhandahålla en enhetlig tolkning av begreppet och av de aktuella tjänsternas omfattning (C-418/02, punkt 33 – Praktiker, förenade målen C-414/99–C-416/99 Zino Davidoff och Levi Strauss, punkterna 42 och 43) samt av domen i målet ”IP-Translator” (C-307/10, av den 19 juni 2012) enligt vilken ”varor och tjänster ska kunna definieras på ett objektivet sätt så att varumärkets funktion som ursprungsangivelse kan uppfyllas” och ber Europeiska unionens domstol att definiera begreppet distributionstjänster på ett ”tillräckligt precist och klart” sätt.

Klaganden menar att en distributionstjänst har ett mycket begränsat syfte som endast innefattar ”transport, emballering och förvaring av gods” och inte ”detaljhandels- och grossisttjänster”. Klaganden påpekar vidare att domstolen i domen i målet Praktiker klargjorde att syftet med detaljhandel (klass 35) är – till skillnad från vad som är fallet beträffande tjänster i klass 39 – försäljning av varor till konsumenter och att ”[d]enna verksamhet inbegriper bland annat att välja ut det varusortiment som skall bjudas ut till försäljning och att erbjuda olika prestationer som är avsedda att få konsumenten att ingå ... rättsakt med handlaren i fråga, hellre än med en konkurrent.”

Klaganden gör gällande att den allmänna klassificeringen av distributionstjänster i klass 39 inte kan bortses från, eftersom domstolen i domen i målet Praktiker (C-418/02, punkt 36) uttryckligen gjorde sin bedömning mot bakgrund av den förklarande anmärkningen till klass 35.

Tribunalens dom ska därför upphävas och målet ska återförvisas till tribunalen för ny prövning.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší soud České republiky (Republiken Tjeckien) den 25 augusti 2014 — Marie Matoušková, boutredningsman/skiftesman i ett arvsärende mot Misha Martinus och Elisabeth Jekaterina Martinus, företrädna av David Sedlák i egenskap av god man; Beno Jeriël Eljada Martinus

(Mål C-404/14)

(2014/C 431/16)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší soud České republiky